

naar han boede paa Landet. Jeg skal imidlertid herved gøre opmærksom paa, at det jævnlige i de smaa Byer forekommer, at den sammenbyggede By har en betydelig større Udstrækning end 2000 Aalen. I en af Byerne oppe i mit Amt er, saa vidt jeg ved, den længste Gade henved en Fjerdingvej lang, og i en anden er den sammenbyggede By's Udstrækning henad $1\frac{1}{2}$ Fjerdingvej. Hvis man altsaa i disse Byer skulde anvende den ny Bestemmelse, vilde det let føre til en Fordyring for disse Byer. Hvis Lægen for et Sygebesøg i en større Afstand skulde have 4 Kr., eller hvis man paa fjernere Sygebesøg vilde anvende Bestemmelsen i det andet Stykke, hvor det hedder: „Foretages der paa samme Rejse ud over 2000 Aalen fra Lægens Bolig flere Sygebesøg, erlægges sidstnævnte Betaling kun for det fjerneste Sygebesøg med Tillæg af 2 Kr. for hvert af de andre“, ville efter Omstændighederne Udgifterne kunne blive større end efter den nugældende Lov. I øvrigt ville Reglerne for Rejser ud paa Landet ikke ret passe paa Købstæderne. Det vilde være beklædeligt, om den tilfældige Omstændighed, at Embetslægen boede paa det ene eller det andet Sted skulde faa Indflydelse paa, hvad der tilkom ham for hans offentlige Tjeneste i Byen. Jeg synes, at de Regler, der gives for Lægebesøg paa Landet ikke kunne overføres paa Lægebesøg i Byerne. Lægeforholdene i Byerne ere helt forskellige fra dem paa Landet. Lægen gaar ud i Byen og har Patienter rundt omkring, og med det samme tilser han de epidemisk syge, han har. Skulde her Reglen i Paragraffens tredje Membrum anvendes, hvad der vel ligger nærmest, vilde man komme til den Befyndelighed, at medens Lægen ellers fik 2 Kr. for det første og 1 Kr. for det andet Besøg i en Familie, skulde han, hvis han i en fjernere Bydel havde en enkelt syg at tilse, have 4 Kr. for dem og for de andre 2 Kr., selv om de boede lige omkring hans Hus, og det hos dem var gentaget Besøg. Derfor forekommer det mig, at paa dette Punkt bør man forblive ved den gældende Lov. — Jeg skal endnu bemærke uden dog at komme nærmere ind derpaa, at det forekommer mig ikke, der er Grund til at give Lægen det i femte Membrum omhandlede Tillæg som for Sygebesøg. Hvad Systus angaar, finder jeg det

fuldstændig i sin Orden, at han faar en højere Betaling, da han tit maa være meget længe borte fra sit Hjem. Men jeg tror ikke, det er en heldig Maade at forhøje Bederlaget paa ved at give ham Betaling som for Sygebesøg, da det kan give meget forskellige Resultater, uafhængig af den Tid, han maa være hjemmefra. Naar han f. Eks. kan foretage Rejser med Jærnbanen, kan han jo undertiden være 2—3 Mil og undertiden være 14—15 Mil borte fra sit Hjem, uden at Fraværelsen fra Hjemmet bliver saa meget forskellig. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt, hvad jeg ogsaa vil henstille til Udvalget, at der i det hele sættes forhøjede Dagpenge for Systus, saaledes at han faar et ordentlig rationelt Bederlag efter den Tid, han er fraværende. — Med Hensyn til § 25 skal jeg gøre opmærksom paa, at der vistnok i samme er indlobet en lille Fejl, som bør rettes. Medens den tidligere Lov henviser til de enkelte Paragraffer i Afsnit 2, henviser Lovforslaget i al Almindelighed til Lovens Afsnit 2 og 3, men derved er der overset, at den ældre Lov ogsaa henviser til en Paragraf i første Afsnit, nemlig til § 4, som taler om Udgifterne ved at staffe midlertidigt Sygelokale til Besøge.

Jeg skal endnu tillade mig at berøre et Punkt, det er det sidste Stykke i § 26. Medens det nu hedder, at Statskassen betaler tre Fjerdedele af de ved den vederlagsfri Behandling afholdte Udgifter, og saa overlader til vedkommende Autoriteter at indsende dokumenterede Regustaber over, hvilke Udgifterne have været, hvorefter da de tre Fjerdedele udregnes, er det nu Meningen at fastslaa det Beløb, hvoraf Statskassen skal tilsvare de $\frac{3}{4}$. Der staar saaledes i Lovforslagets § 26, sidste Stykke: „Af de i § 2, sidste Stykke, omhandlede Udgifter, beregnede for hver Sygedag uden for København til 1 Kr. 85 Ore og i København til 2 Kr. 35 Ore, godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse de tre Fjerdedele“. Jeg finder, at det, særlig af den i Motiverne anførte Grund, er heldigt, at der sættes en bestemt Sum, men jeg skulde kunne ønske, at man, uanset de Beregninger, der ere foretagne i Ministeriet, og som selvfølgelig ere korrekte, foruden at give København efter det, som Udgifterne der andrage, nemlig efter et Beløb af 2 Kr. 50 Ore, lod Grundlaget for Beregningen uden